

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N° 103.

Duminică, 10 (22) Maiu.

1887.

BrașovŪ, 9 Maiu 1887.

Intre foile unguresci, cari și-au manifestat cu ocaziunea conferenței noastre din Sibiu dușmănia, ce-o nutresc față cu nămul românesc, ocupă un loc de frunte nesăbuitul „Magyar Allam.”

Acastă fôia pretinde a apăra interesele catolicismului în Țera ungurescă, este prin urmare un specimēn de fôia clericală politică. E clar, că până când vor fi milioane de catolici în statu, vor exista și interese catolice și este erăși natural ca să existe și foi, cari își pun ca problemă apărarea acestor interese.

Nimeni nu poate avea dăr nimic în contră că „Magyar Allam” ori altă fôia își alege ca țintă de a apăra interesele catolice. Nică aceea nu ne poate surprinde, că nisce foi catolice unguresci se declară pe față dușmane dezvoltării naționale a Românilor, deorece scimă din esperiențele trecute și prezente, că catolicii unguri n’au fost niciodată amici, n’au fost nică măcar binevoitorii poporului românesc din aceste țeri.

Dacă dăr dămă mai mare atențiune celor ce le scrie despre noi, „Magyar Allam”, cauza este a se căuta într’o împrejurare cu totul alta.

Nu scimă în urma cărei absurde identificări a intereselor catolicilor unguri cu interesele Românilor greco-catolici din Transilvania și Țera ungurescă, se face de un timp încôce propagandă între preoții români uniți ca să aboneze și să citească fôia ungurescă catolică politică „Magyar Allam”. Mai ales în diecesa Gherlei și a Oradiei mară această propagandă ia dimensiuni din și în și mai mară, trimițându-se „Magyar Allam” multor preoți români cum se dice „pe intențiuni,” adică pentru servirea de liturghii înaintea altarului, — o apucătură de totă rafinată.

„Magyar Allam” sub masca catolicismului apăra interesele maghiarismului violent și combata cu înverșunare interesele de existență ale neamului românesc. Despre această se pôte convinge ori și cine, care are răbdarea a ceti pe „Magyar Allam”.

Ce se întimplă acum?

Se găsesc din nenorocire între preoții români uniți unii, cari nu se sfiesc a susține colosală absurditate, că deorece „Magyar Allam”, pe lângă politica militantă ce-o face, pretinde a apăra și interesele catolicismului, preoțimea română greco-catolică ar trebui să se sēmță solidară cu el.

Se lăsămă la o parte politica ungurescă a lui „Magyar Allam” și să ne mărginimă numai la politica lui bisericescă. Ei bine, întrebăm, este și pôte fi ôre vreodată politica bisericescă a Românilor uniți identică cu politica bisericescă a catolicilor unguri?

Noi scimă, că biserica română unită este autonomă și cu totul independentă de biserica ungurescă catolică și mai scimă că are interese cu totul deosebite de ale acesteia.

De esemplu este lucru natural, că catolicii unguri nu voră avea nimic în contra maghiarisării, și prin maghiarisare, pe care o botăză ei cu cuvintele: *unitate națională*, nu-și voră vedă amenințată biserica.

Se pôte dice ôre totă asemenea despre biserica română unită?

Spre a fi mai scurți vomă cita aici un pasagi, din reprezentațiunea, ce au așternut’o Majestății Sale la 1879 capul bisericei Dr. Ioan Vancea și episcopul Mihaly, următorul pasagi din care ori și cine se pôte convinge, că cu totul altele suntă interesele bisericei române unite:

„Pentru hierarhia noastră eclesiastică limba română este cestiune de viață; condițio sine qua non,

prin urmare totă ce amenință și periclităză limba bisericei noastre, limba română, amenință și periclităză totodată hierarhia, biserica noastră.”

Dacă este așa, și credemă că nimeni nu se va îndoi că așa este, cum ar pută atunci să trecă „Magyar Allam” de apărătorul intereselor bisericei române unite, când își bate joc de stăruințele Românilor în apărarea limbei și a naționalității lor?

Și dacă ar fi vorba numai de interesele catolicismului în genere, nu suntă alte foi, cari să le pôtă ceti preoții români greco-catolici gherleni și orădeni? A fostă „Fôia bisericescă” din Blașiu, este „Revista catolică” din Baia-mare, n’au apărătă cea dintâi și nu apără cea din urmă îndestulă interesele curatū religioase? Cum vine că „Fôia bisericescă,” precum aușimă, a trebuit să înceteze din lipsă de abonați, ér străina și dușmana fôia „Magyar Allam” se lătesce din și în și mai multă în numitele diecese?

Suntă aceste nisce grave cestiuni, cari trebuie serios și cu temeiu discutate. Deocamdată recomandămă atențiunei preoților români uniți următorul articol, ce ne vine dela un demn și credincios fiu al bisericei unite:

Quousque tandem...?

Diastica maghiară de un timp încôce lôrte desă se ocupă de noi Români. Asta în fine ar fi de dorit, căci numai pe calea această Maghiarii ar pută să fiă luminați de interesele, pretensiunile, plângerile — c’nuă cuvânt de tôte relațiunile noastre, pe cari apoi, la casă când nu le-ară lipsi bunăvoința, le-amă aplana în comună după dreptate; și aici într’adeveră patriotică misiune ar implini presa maghiară, când ar contribui după puteri la luminarea celor ce, vrându-nevrându trebuie să se intereseze de aceste cestiuni.

Insă chiar aici e buba. Departe de a fi pricepută importanța lucrării, la care ar fi chiamați scriitorii maghiari, în crasă ignoranță a tuturor relațiunilor dintre noi și ei, mereu publică la articuli de fond, ba la nouă, ba la foiletone, în cari scriu despre noi lucruri atât de ticăloșe și într’un mod atât de imprudent, încâtă te revoltă și te facă să creșă, că cu acești ômeni n’ai s’o scoți la cale numai cu vorba.

Și asta o facă Maghiarii fără deosebire de partid. Unica diferență între ei, respective între foile lor, e că, unele o facă într’un mod cum amă dice mai isteț, mai astut, afectându sinceritate, bunăvoință, nepreocupare, pre când altele te atacă direct, spunându-ți că numai timpul potrivit ilă așteptă, ca să te ștergă de pe fața pământului.

Dacă pôte fi vorbă de vre-o rămășiță de omenia în lucruri abominabile, această rămășiță negreșit la cești din urmă se află. E multă mai bine să fi atacat în față, căci baremi te scrii apăra.

Câtă pentru cele dântău, ele se folosesc, spre a-și realiza planul, de diverse titluri: seducerea opiniunii publice. — Principiile independente — liberale — antisemitismul (în parte), — lățirea culturai, — a moralității, — învățământul primar, — reformele administrațiunei — religiunea: étă unele din aceste titluri.

Trecă ducă-se tôte, afară de una.

Ca creștin greco-catolic, ce ținu la credința părinților mei și știu să prețuescă tesaurul nefinit, pe care-l am în ea, de un lung șir de ani deja luptă contra celor ce voră să ni-o răpescă și să falsifice.

— La frecări confesionale eu n’am luat parte de vreme ce, chiar fiindă că ținu la preceptele religiunei și mă nisuesc a le traduce în prăscă, în consciință m’am simțit obligat a mă feri de totă ce ar pută să fiă stricăcios scumpei noastre națiuni. Am fostă și suntă Român de omenia și bun creștin, fără a fi șovinist, care să strigă în gura mare: ecă-mă ce Român bun sunt, se vede că-să catolic — cum am aușit (cu puțină schimbare) strigându pe alții în alte părți. După modesta mea părere greșescă acei pretinși naționaliști, cari caută nexă causală între religiune și naționalism. Raportău există între ele, ceea ce vine și de acolo, că religiunea împôtă obligațiuni și față cu națiunea, a cărei

fiu e cineva. De unde rezultă, că nimeni bun creștin greco-catolic și ortodox nu pôte să fiă fără ca să-și implinescă datorințele, ce le are cătră nămul său, — precum nu pôte să fiă nică acela, care împedcă pe alții în implinirea acestor datorințe, și vatămă drepturile altora, în specie drepturile naționale.

Promițându-le acestea și observându cu toți ômenii binesimțitor, că cu religiunea numai caractere slabe facă speculă, numai acelea se folosesc de ea spre a-și ajunge scopuri uite, că trebuie cineva să fiă desbrăcat și de cele din urmă simțăminte de onore spre a pută abusa de ună așa sfântă lucră, cum e religiunea: voi să facă unele reflexiuni la o fôia pretinsă catolică, care de decă de ani deja infectăză inimile cetitorilor săi.

Vorbescă de diarul clerical „Magyar Allam”, redactat de cătră un Slovac maghiarisat, Lonkay cu numele, din Nagy-Boesko (Marmația; — mai nainte avă altă nume. Când voi mai fi silită a mă ocupa de densusul, ilă voi spune și pe acela.) Acestă domn, timp de mai bine de 25 ani, corumpe convingerile religiôse în numele religiunei! Din ună sêracă profesoră ce era, cu religiunea pe buze, ajunge a-și edifica case, vile pompoșe, ajunge a-și cumpăra tipografiă, a-și aduna un însemnată capitală — tôte pentru desinteresată apărare a cauzei catolice! Și lucru curios: de 25 de ani încôce continuă i se spune, i se arată ce om slab e, — tribunalul ilă condamnă atunci, când pe adversariul său, br. Josika, redact. fôiei „Magyar Korona” ilă absolvă¹⁾ — i se scotă la ivelă contrașicurile, din cari nu se mai pôte descurca —: pe elă tôte acestea nu-lă atingă! În casul celă mai rău tace și-și urmăză calea, éră cetitorii naivi pară ca îmbetați de infectata beatură spirituală, tacă și ei și continuă a primi aceeași beatură, fără să observe cum aceea îi ruinăză, moralmente îi nimicesce.²⁾

Astfel se blamăză diinică catolicismul adevărat.

Nu e destulă atâtă. Acastă păcătoșă fôia își deschide colonele la toți reneștii, unde să-și pôtă vinde sângele, cum a făcută mai șilele trecute slovacul Marschal, care în unul din primii numeri ai lunei curente denunță pe frații săi slovaci și pe foile lor; cum au făcută în luna lui Februaru doi Români (unul vorbind de întărirea națiunei prin Români, — ér celălalt pentru antăia ôră reflectându și la Români, atingându fixă ideă a compatrioților: daco-romanismul); cum a făcută mai încolo un anumit D. I., care în nr. dela 5 Maiu 1887 îi impută unui preotă al diecesei Muncaciului, că acesta cu ocaziunea conscrierei a cutezată a se înscrie ca de „naționalitate rutenă,” ba că a și apărătă pe nu știu cine, care asemenea a comisă această „crimă,” — scl. scl.

Înțelegă ca unii să-și vèneze interesele lor personale anume în diarul „Magyar Allam”, căci de, suntă multe itele hierarchiei... apoi e bine ca omul să se insinue..., rêsplata, o, această (intocmai ca la Iuda) nu va lipsi!! Dăr că omul să se lapede de dragul ei de chiar frații săi — asta, hară Domnului, n’o înțelegă.

Insă revină la firul lăsat. Fôia amintită numără între abonenții săi un preainsemnată numără din clerul român greco-catolic, mai ales de prin diecesa Gherlei și a Oradiei mară. Acești fii perduți ai credinței părințesci și ai națiunei-mame se folosesc de darul Dumneșcesc dată lor în s. chirotonia, spre a servi o mulțime de liturghii pentru scopuri indicate de redac-

¹⁾ Causa celebră în chipul următor se descrie în „Observatorul” an. I. 1878 nr. 22: Lonkay a intentat proces de presă redact. br. Josika, pentru că acesta l’a numit (pe L.) om de nimic, mincinos, calumniator, perfid, fariseu ș. a. „Juriul însă l’a absolvat pe Josika, din causă că acesta insultase pe L. cu condițiune, dacă nu va fi în stare a proba, că și Josika ar lua subvențiune dela episcopi. Lonkay nu a putut proba, cum s’a adevărită despre densusul, că luase subvențiuni anuală de câte 24 mii, mai târziu de 12 mii fl.”

²⁾ Chiar „Vaterland”, diaru per eminentiam catolică, înzadară îi face atenți la manoperele acestei foi șoviniste, cum o numescă, înzadară însă la arguminte, ea să arate cum această sub masca catolicismului șervește interese scârbôse: nu se lasă a fi conșinșă.

ținea fôiei, ér stipendiile, stolele, le primesce redactorul L.

Ei bine, da pentru aceea li s'a datú lorú darulú, ca sê abuzeze de elú?? Și barem de arú folosi cuiva! Dér cum, pentru Dumneđu, vorú folosi, când susținú o fôia, care în mânia marelui contingentú de prenumerați români ignoréză tôte— tôte interesele române nu numai cele naționale, ci și cele exclusivú bisericesci? érá când vorbesce de noi, n'are cuvinte decâtú pentru a ne insulta, a ne dejosi, a ne inegri — pentru banii noștri? Nu se temú de blástemulú lui Dumneđu acești domni preoți, cari nu încetá de a se mai prenumera la o fôia ce acésta? nu se temú de blástemulú, de disprețulú a celorú nefericiți fii, cari încredințați pástoriei lorú siliți suntú a'i susține cu pânea de tôte țilele? Le este lîniscită conștiința, când astfelú ajută pe alții a ne împedeca întru împlinirea datorințelorú nóstre naționale-bisericesci, nu numai, ci ei inșiși lasá neîmplinite aceste sânte datorințe, numai pentru ca sê servescá cauza inamicilorú? Nu le sângerá inima, vędéndú cum acésta fôia în modulú celú mai obrasnicú ne hulește, ne face de risulú lumei, și, convingéndu-se că în abonenții sêi români nu este atáta tária de caracterú, ca sê se lapede de ea³⁾, treptatú cobórá la cele mai condannabile vátámări, personalități, insulte îndreptate contra nóstrá?

Sê-mi spuná acești eretici naționali, decá ei suntú îndestuliti cu procederea desamintitei foi față cu biserica și față cu națiunea nóstrá, sê-mi spuná când, în care numărú alú acelei foi s'a discutatú de 2 decenii încóce și numai unúta (o singurá) causá ce privesce biserica nóstrá greco-catolicá? sê-mi spuná apoi, ce catolicismú e acela, care sâdesce urá între fii de aceeași credință? sê-mi spuná ce caracterú e acela, care fără sê cerceteze adevérulú e în stare a arunca în fața atátorú abonenți români vorbe ca acestea: „A történelmi társulat esütörtöki ülésén Hunfalvy Pál ismét az újabb rumun történetírás hamisításainak leleplezésével foglalkozott. Hamisítás nagyzás, képzelődés: ezek jellemzik a rumunok legújabb történetírását. („Magyar Allam“ nr. 66, an. 1886., 7 Martie) În fine sêmi spuná acești abonenți „români“⁴⁾ ce-au simțitú ei cetindú în „Magyar Allam“ nr. 130 dela 12 Maiu 1887 unú articulú despre conferința din Sibiu, în care articulú cu-o aroganță ridiculá, cu o próstá reavoință, cu o ignoranță ne mai audită și cu o cutezanță necredutá de nou suntemú insultați mai altfel și decâtú în „Nemzet“ dela 12 Maiu și „Budapesti Hirlap“ (13 Maiu)?

Ca sê aibá idee on. cetitori despre cele ce se petrecú în foi susținute de unii din preoții noștri, (cu a cărorú nume îndată după completarea listei mele, și respective după coregerea ei — căci e posibilú că unii din ea acum cu începerea noului abonamentú, séu și mai timpuriu sê abdicá de fôia descrisá — vé voiu servi), vé comunicú articululú însuși (A se vedea traducerea lui mai josú sub rubrica: Vocé din pressá asupra conferinței nóstre. — Red. Gaz.)

Comentarea acestui articulú o încredințezú on. Redacțiunii; eu de astádatá rogú numai pe on. cetitori ca

³⁾ ba după ce unú individú cu órești-care trecere la bieții popi dela sate o láudá în publicú, (elú va fi sciindú mai bine, pentru ce a fostú de lipsá a o spune acésta așa precum s'a spusú) ca pe apérátorea valorósá a cauzei religiósá, i se îmulfescú victimele române.

⁴⁾ Pe românesce: „În ședința de Joi a societății istorice Paul Hunfalvy s'a ocupatú éráși cu descoperirea falsificárilorú celorú mai noué ale istoriografiei rumune. Falsificare, îngâmfare, inchipuire: acestea caracterisézá scrierile cele mai noué istorice ale rumunilorú“.

ei sê declare, decá mai meritá cruțare cei ce scriu de acestea? și de altá parte, ce meritá acei fii rétáciți a ordului preotescescú și ai națiunei întregi, cari necumú sê puná stavilá unui asemenea curentú produsú prin nisece ómení cufundați în noroiulú celui mai spurcatú interesú, ci din contrá: ilú mai mărescú și ei? Sê mi spuná, până când vorú mai suferi, ca cei ce arú fi chemați sê ne conducá la páșune bună, sê ne seducá? până când vorú lásá, ca sub masca religiunei sê se urmárescá scopuri cu totulú contrarie? Și decá suntú decisi a împedeca trádarea de sânge a acestorú existențe deplorable. ce pe banda fôiei pseudo-catolice se numescú „gör. szertóm. k. plébános,“ de unde și în ce modú vorú începe?

Prostituțiunea numelui de preotú românú gr. cat. a ajunsú la culme, — nu mai putemú suferi! Fie cum va fi, noi vom împedeca abuzurile ce se facú cu sfântulú darú alú lui D-đu, — și în interesulú sfintei cauze provocámú solemnulú pe toți acei stimați domni, cari vorú ceti aceste rânduri, ca și ei sê facá totú ce le este cu putință în cerculú lorú de activitate pentru stêrpirea réului⁵⁾. Aducá la cunoștința publicului românescú numele preoțilorú respectiví, ca acela sê se scie feri de ei, — dee sfátú, — facá propunerí, — delibereze, — înfluițeze, — înlocuiascá buruiana cu florí din grádina némului nostru.

O națiune le va fi mulțámítóre. Dr. — u.

Vocé din pressá asupra conferinței nóstre.

Diarulú clericalú „catolicú“ unguerescú „Magyar Allam“ dela 12 Maiu. a. c. Nr. 130, se exprimá asupra conferinței din Sibiu în modulú urmátorú:

„Cea mai neglióbá politicá, ce o potú face Români, este susținerea passivitáții; ba acésta politicá nu numai este neglióbá, ci e și nepatrioticá. Dieta abunásimá nu sênte nimicú din cauza aceea, că lipsescú din ea 20 — 25 cumetrii români. Guvernulú totuși se bucurá de lipsa lorú, pentru-cá acésta fi face mai puținú gânduri, și pentru-cá are a îndestuli mai puținú interese. Sași, Croați, Sêrbii nu lipsescú; ei totdeuna suntú de față, când suntú prospecte de a se tocni. Și se și tocnescú cu succesú, precum póte și Români arú puté sê se tocnescá. Passivitatea lorú se vede că nu e altceva, decâtú o bombánelá copilárescá. Cátú pentru noi potú sê totú bombánescá. Mai mare nécasú e însé acela, că, din cauza atitudinei lorú, cercuri vacante *simpliciter* se vëndú pe séma guvernului. Prețulú cercurilorú românesci este dela 4000 până la 10,000 fl. Dela „prețulú stabilitú“ nu se abatú.

Valórea practicá a pasivitáții este asáderá, că Români își vëndú drepturile lorú politice și guvernulú le cumpérá dela ei, pentru ca sê-și îmulfescá mamelucii. Arú puté sê ia Români învățaturá dela Cehi, dela Croați; pentru-cá ceea ce vorbescú țiarele românesci setóse de sânge (*véres száju*) dieta nu póte sê ia spre sciință. Decá

⁵⁾ E peste putință sê amintescú și sê reproduceți tôte îmbálăciunile acesei necvalificate foi; de aceea, și pentru justificarea expresiunilorú și a provocáriei mele, mé provocú la câteva doveți numai dintr'o mie, și anume la nr. dela 28 Maiu 1863; nr. dela 7 Ian. 1887 nr. 23 Ian. 1887, — unde de nou suntemú batjocuriți într'unú modú, ce nu convine nici cu scopurile de maghiarizare la cari tinde, cu atátú mai puținú convine cu pretinsulú „catolicismú,“ care n'are lipsá de atari mijlóce. — Veți mai încolo nr. 131 dela 13 Maiu 1887; pentru ca sê cunoscú *spiritulú* fôiei ș. a. (Vomú continua)

insé Români au plângerí motivate, pe acelea numai între forului competentú și-le potú spune, pentru ca plângerile sê aibá și efectú.

Pe lângá acésta mai e o causá, care ne face sê ne exprimámú párerea de réu asupra passivitáții. Passivitatea însémná, că Români nu recunoscú unitatea națiunei și constituțiunea ei legalá, pentru-cá nu voescú sê ia parte la legislațiune. Passivitatea pe dreptulú se póte numi desbinare (*șismá*) politicá, negarea Ungariei și a uniunei.

Amú cetitú, cu câtá devoțiune Români facú pe lealii față cu domnitorulú, dér noi cunoșcemú glasulú acesta și nu dámú nimicú pe elú. A iubi pe regele și a urí națiunea maghiará e o politicá fórté rea. De aceea și noué ne pare réu de passivitate; ne pare réu din punctú de vedere mai înaltú politicú și constituționalú, deórece necesitatea alianței între Maghiari și Români și apérarea libertáții comune noi o vedemú a fi mai potrivítá timpului în care trăimú, nu însé cêrta și agitarea din urá la luptá de rassá, și terémulú comunitáții politice este constituțiunea comuná, care este numai una și alta nu e și aici nici nu va fi. Passivitatea este o fundátura, din care Români vorú trebui sê se întórcá îndérétú mai curéndú ori mai târziu. Și apoi în adevérú Români ce voiescú? La întrebarea acésta nu răspunde resoluțiunea dela Sibiu. Noi însé totuși ar trebui sê scimú: *ce nécazurí supérá pe Români*. Glasulú copilului mutú, busumflatú, nici mamá-sa nu-lú înțelege.

Fôia guvernamentalá maghiará din Dobriținú, „Debreczeni Ellenör,“ scrie în numărulú séu dela 14 Maiu:

Apropiându-se alegerile, éráși amú avutú onóre de o conferință naționalá românescá, în care „representanții cercurilorú românesci“ — precum, cu mare falá și fără îndreptáțire, se numescú pe sine domnii aceștia — éráși au enunțatú, că politica de abstenență de până acum coréspunde intereselorú și demnitáții națiunei românesci. Au enunțatú că aderéză și mai departe la programa din 1881, în alú căreia punctú primú se pretinde autonomia Transilvaniei, și pentru ilustrarea interesului românescú se cere în alú patrulea punctú votulú universalú. Până când „despotica“ națiune unguerescá nu se va învoi cu aceste principale pretensiuni ale lorú, până atuncí domnii români vorú juca rolulú copilului îndérétnicú, anésuratú căruia au hotáritú, sê rămâná cu totulú departe de alegerile din Transilvania, la alegerile din Ungaria însé vorú lua parte numai în acele cercuri, unde proporțiá numericá a locuitorilorú români ii amágește cu speranța de a triumfa. Au hotáritú în fine, că într'unú memorandú motivatú vorú împártáși aceste hotárirí ale lorú și domnitorului prin o deputațiune.

Bogata familiá Mocsonyi, deși a avutú trei membri din sinulú séu aleși pentru conferință, a rémasú departe de conferință, într'aceea însé celú mai vestitú Mocsonyi — Alexandru — a mângáiatú în câteva inimile adunate, cari începuserá a fi nedumerite și a se intriga de acésta, le-a mângáiatú prin declarațiunea, că elú și familiá aderéză la tôte hotáririle conferinței, ceea ce o și credemú, după ce scimú, că neprezentarea familiei la conferință a causat'ó numai doliulú pentru recenta mórte a lui Georgiu Mocsonyi.

Apoi đu pentru acésta hotárire nu multe avemú de ținú iubițilorú noștri concetățeni români. Dorimú, ca nici odatá sê nu se înșele în speranța, că vorú afla pe calea acésta îndestulirea poftelorú lorú. Parte din acésta se și póte crede, pentru că numérosii politici mari,

FOILETONU.

Poesii poporale

de pe *Visa*, culese de D. D.

Duce-m'así cu luna'n norú,
Nu mé potú d'a badii dorú;
Duce-m'así cu luna'n stele,
Nu mé potú d'a badii jele.

**

Din pana-ți de rosmarinú
Las', bade, sê rupú unú firú.
— Rupe mândro câtú-i vrea
Rosmarinú din pana mea,
Rupe mândro și sâdesce
Și mai ședí și mai fetesce,
Cá io încá-oiu mai sâdi
Și-oiu ședé și-oiu mai juni.

**

Asérá și-alaltásérá
Doi cocoși negri cântará
Sê lasú séra ulița,
Ulița n'o potú lásá
Până sciu pe bádița.

**

Pásáruică din cânceu
Spune-i la bádița meu
Sê și ráteze pana bine
Pe Dumineca ce vine;
Cá io alta-i voiu trimete

În ciuda la două fete,
Podobitá totú cu florí
În ciuda la doi feciori,
Podobitá mârgeluté
În ciuda l'alui drágutá.

**

Cétá, cetá, negurétá
Du-te mai de diminétá
De pe pruni, de pe gutui,
De pe frunța nucului,
Sê védú casa badiului
Cu ce focu-i coperitá
De mi-a căđitú așa uritá.

**

Dragu-mi-i bádițu bélú *)
Cu puținá apă-lú spálú,
Dér pentru celú negriciosú
Am opritú riulú din josú,
Am opritú valea și riulú
Și totú negru-i ca páméntulú.

**

Uritulú și traiulú réu
Mé scóte din satulú meu,
Uritulú, crucea sê lú batá,
Șede'n delú p'o piétrá necá
Și totú strigá că se'nécá
Și nu este nici o apă.
Elú mé máná la potică
Sê-i aducú lécuri de frică,

*) Bélú = bėlanú = blondú, blondinú.

Lécurile-sú măsurate
Trebue pe bani luate.
Io și pe bani le-ásí lua
Numai de elú de-ásí scápa.

**

Ce te țini badio mărățú
Cá tatá-téu nu-i județú,
Nici mumá-ta judecésá
Nici soru-ta preutésá,
Nici vite multe în curte
Făr' ți-i plină de cucute.
Ia cósa și le cosesce
Și gleba și le glebezá
Și fá stráșină la casá,
Și ia furca și le-adună
Și fá streșină la șurá
Și decá li-i aduna
Bajocoresce-ți mândra
Pán'atunci bádițo ba.

**

Fôia verde două nucí
Mândruțiță und' te ducí
Numa'n șurá și'n pápuel?
— La fântána sub trei crucí
Sê dau apă la doi junci
Și gurá la doi voinci;
Doi voinci pe doi cai murgi
Nu sciu caii 'sú frățiorí
Orí voincii 'sú verișiorí
Náscuți din două surori.

**

M'a mánatú mama la vie
Dupé struguri d'alámáie
Io la vie am plecatú
Tótá țiuá am umblatú
Și struguri nu mi-am aflatú;
Când din vie mi-am esítú
Cu badiu m'am întélinitú
Și-am totú statú și povestitú
Și m'au védú două cățele
Și m'au spusú máicuții mele;
Máicuța s'a mániatú
În temniță m'a bágatú,
Pe temnița pusú lácátú
Pe lácátú unú stanú de piétrá
Sê nu mai esú nici odatá.
Io mé uitam pe sub ținú
Vedeam sóre rėsárinđú,
Fete și ficiori jucándú
Numai pe badiu jálindú,
Máicuța, muiere bună,
M'a slobođtú într'o grádina
Cu bádițu meu de máná.

**

Mândruța mea, trupú de florí,
Când te védú mé iau florí,
Mândruța mea, trupú de inú,
Gura ta mirós'a vinú
Și brațele-a rosmarinú,
Mândruța cu trupú cinașú
Gura sêrula-ți-o-așú.

paralisându-se ei înșiși prin passivitate se escludă din masa poporului, și apoi poporul însuși ușor va afla calea de a se înțelege cu Maghiarul. Cu corifeii seltaticii de ați înzadară ne disputăm; ei cutază a vorbi de constituțiune și a de Josi constituția unghurică, când totuși tocmai această constituția maghiară a fost aceea, sub a căreia umbră fruntașii, distincții bărbați ai poporului român, de seculi, ori pōte chiar din timpuri străbune supuși altor popore, s'au făcut liberi, nobili, boagi și au câștigat influență asupra sōrtei țerei.

Ei cutază a dice, că Ungaria nu e pentru constituțiune. Dēr și aceea au documentat'o, că ei, corifeii, cari lucrăză în mod sēlbatic și din ură îndērtnică, nu au nici un sentiment pentru ea, căci altmintrelea n'ar fi concesu necuviința de a trimite deputațiune la regele, li-ar fi bătut la ochi și li-ar fi venit în minte, că după constituțiune guvernul responsabil este mijlocitorul între domnitor și poporul sēu. O conferență, care e în stare sē aducă astfel de hotăriri, n'are absolut nici un drept a pretinde sē se pună preț pe opiniunea sēu cuvintele ei în destinațiunea constituțiunii.

Conferența aceasta a luat poziți de apărare și în contra maghiarisărei, ori din ce parte ar veni ea. În privința aceasta de guvern n'au la ce se teme; cu atât mai virtos însă se tem de reuniunea de cultură ardelenă; această voiesce numai sē recucerescă pe Maghiarii valahiași. Apoi témă-se numai. Reuniunea lucrăză în acord cu acțiunea societății unghuresc, implinesce sânta datorința a societății unghuresc; Românii nu pot sē impedece lucrările ei, ba încă prin atitudinea lor cerbicosă pot sē promoveze numai întărirea ei.

SCRILE ȚILEI.

Comitetul electoral al alegătorilor români din orașul și comitatul Brașov, întrunindu-se erl s'a constituit, sub președința ad hoc a părintelui Radu Popea, în modul următor: Dr. Aurel Mureșianu președinte; Simeon Damian și Dr. George Baiulescu vice-președinți; Andrei Barseanu și Stefan Bobancu secretari; Ludovic Roman casier. Totodată pentru ușurarea lucrărilor și-au ales membrii deosebitelor cercuri câte un președinte al lor și anume în cercul I George Perșenaru, în cercul II Diamandi Manole, în cercul III Radu Popea, în cercul IV Iosif Comanescu. Întrunirea, care a fost bine cercetată, a decurs în cea mai bună ordine, ceea ce e un bun augur pentru viitor.

—x—

După cum e informat „Sieb. Deutsch Tgblt.“, o scrisore oficială a oficiului parochial ev. din Tergu Mureșului a fost refuzată de oficiul postal de acolo, fiind că era adresată în limba germană consistoriului cercului bisericesc ev. al Reghinului săsesc. Preotului, care s'a dus după acesta însuși la poște, i s'a arătat o ordinațiune ministerială, că scrisori oficiale sē se adreseze numai în limba maghiară ori sē se francheze. —Pentru înlăturarea miseriei nu sunt în stare ministrii unghuresc sē facă nimic, er pentru maghiarisare găsesc destule mijloce, vorba ceea: satul arde, er ministrii pēp-tănă mereu ordonanțe. Sēracă țēră pe ce mână ai ajuns!

—x—

Pentru esamenele de maturitate din anul acesta ministrul instrucțiunii a numit reprezentanți ai guvernului la scōlele medii confesionale pe: directorul gimn. super. de stat din Sibiu Dr. Ignaz Veres la gimn. superior gr. or. român din Brașov; profesorul universitar din Clușiu Dr. Bela Szasz la gimn. super. ev. ref. din Aiud și Orăștia; profesorul universitar din Clușiu Dr. Karl Szabo la gimn. super. ev. ref. din Clușiu și Tergu-Mureșului; profesorul universitar din Clușiu Dr. Stefan Hegedus la gimn. super. ev. ref. din Oderheulul sēsesc și Zelău; directorul districtual de studii Josef Elischer din Sibiu la gimn. super. ev. conf. augsb. și la scōla super. reală din Sibiu, mai departe la gimn. super. ev. conf. augsb. din Mediaș, Sighisora, Bistrița, și Brașov; profesorul universitar din Clușiu Dr. Aron Borde la gimn. super. unitar din Clușiu.

—x—

În Cârșianu, comit. Brașovului, e de ocupat postul de magistrul postal dotat cu 150 fl. lēfă anuală și 40 fl. pașal de cancelaria. Se cere o cautiune de 100 fl. în bani gata. Petițiunile au sē se adreseze în timp de trei sēptēmāni la direcțiunea postală din Sibiu.

—x—

Comanda supremă a honveșilor a concesu oficiilor de honveși în rezervă a face parte ca membri în logele francmasonice, incuviințate de ministrul de interne, deorece acestea nu formeză societăți secrete. În privința oficerilor din serviciul activ însă rămâne valabil regulamentul de serviciu; aceștia pot cere permisiune a intra în loge dela comanda de district.

Slavisarea numelor în Bucovina.

Numărul Românilor din Bucovina cu nume slavitate (mai bine ȝisū polonitate) e fōrte mare.

Asupra acestui proces de desromanizare a numelor, „Revista Politică“ din Suceava scrie:

Compatrioții noștri galițieni ne arată prietenia lor la tōtă ocașiunea. După ce li-a succedut a desnaționaliza comune întregi romānesc, ei s'au îngrijit și se îngrijesc și astăzi a schimonosi în acele comune și numele de familie după calapodul lor, ca astfel sē ștergă ori-ce urmă de existență romānescă pe unde străbat, și ore-când sēși pot întemeia dreptul istoric în această țēră și pe basa numelor familiare. Timpul de tristă memoria, când polonisarea și slavisarea numelor de familie romāne era la ordinea ȝilei, ne este prea bine cunoscut; acelu timp cuprinde cei 63 de ani ai anexării Bucovinei la Galiția, anume dela 1786—1819, periodul cel mai trist din istoria Romānilor bucovineni. În acelu period la mare parte de Romāni li-se aninară la numele de familie, ba chiar și la cel de botez terminatiunile slave wicz, ski și uk, așa că din Roman se făcū Romanzuc și Romanowicz, din Constantin Constantinowicz, din Grigori Grigorowicz, din Zurcan Zurcanowicz, din Andrei Andriewicz etc..

Puternicii de pe atunci își făceau aceste treburi cu ademeni, cu sfaturi, și unde acestea nu ajutau, cu autoritatea oficială, fără sē fi jenați de nimeni. Ei lucrau pe față, la lumina ȝilei.

Acuma însă s'a schimbat tactica. Slavisarea numelor de familie se face astăzi pe furiș, la întuneric, sub o perdea îndosită de ochii lumii. Și nici nu pōte fi altfel, căci nu e lucru de nimic, când această detestabilă procedură se întâmplă în acte publice, precum în codicele matricale și în cărțile de conscripții din unele parochii. Cunoșcem două comune, unde în cărțile matricale romānescului nume de familie Mac 'i s'a aninat terminațiunea moscovită ow, Cojocariu s'a prefăcut în Kușniriuk, Presăcariu în Pașinek, Olariu în Hanceriuk. Mac posedă pașaport militar, care probeză că acesta e adevăratul sēu nume de familie, er nu Macow; pentru celelalte trei nume de familie vorbesc prea lămurit cărțile matricale ale comunelor respective.

Atragemu atențiunea înaltului guvern al țerii asupra acestor fapte necalificabile și cerem cu insistență sē emită o ordinațiune, prin care sē se pună capăt zelului panslavist în astă direcțiune, er relativ la cele patru nume de familie slavitate, o comisiune, sē cerceteze faptul și sē-l rectifice.

Cu această ocașiune ne permitem a le da Romānilor sfatul, sē facă deosebire între numele ce le dau copilor la botez, căci cālindarul gr.-or. cuprinde nume biblice evreesc, nume slave și romāne. E timpul sē fim în tot și în tōte ceea ce suntem!

Din dieta ungară.

În ședința dela 16 Maiu a camerei deputaților, a adresat deputatul Iosif Madarasz următoarea interpelare guvernului:

Este aplecat guvernul sē se ocupe în timpul ferierilor cu următoarele afaceri ce ating interesele materiale și morale ale națiunii și în privința lor sē facă propunerii în cea dântēiu sesiune a viitōrei periode dietale:

1. Anume este executabil și în ce mod este executabil, ca în comunele țerii sē se înființeze asiluri și grădini de copii?
2. Cum s'arū putē într'un anumit timp face scōle elementare în comune, unde copii nu primesc nici un fel de instrucțiune publică?
3. Cum s'arū putē disolva, respective desființa regaliele și sarcinile feudale încă esistente?
4. Cum s'arū putē coloniza pe anumite domenii desemnate de stat plusul populațiunii unor orașe și comune și cum s'arū putē coloniza mai departe Maghiarii alături în streinătate?

Interpelarea s'a dat ministrilor respectivi.

Apelu.

Precum are drept nedisputaveru individul la viață, așa are și un popor; precum are drept individul a trăi după puterea, mintea, facultățile, aplecările și manierele sale — nefăcendū firesce nimēnu stricaciune prin aceste, așa are și un popor. Ei, dēr între a trăi cunoscut, cercetat și respectat în societatea omenească și între a trăi nebăgat de nimenea în sēmă e mare deosebire atât pentru individ cât și pentru popor. Individul ajunge a ocupa pozițiune în societatea omenească, dezvoltându-și puterile spirituale, adevă cultivându-se; asemenea și poporele numai așa pot fi luate în considerațiune de celelalte popore. Atât individul cât și poporele au dēr drept sē se cultiva și prin acesta a-și câștiga locu onorific în societatea omenească respective în rangul celorlalte popore și a-și crea o sōrte mai bună. Nimenea nu pōte impedece pe un individ întru această nisuiță nobilă, fără de a-și atrage judecata conștiinței sale, fără de a pēcătui în contra dreptății eterne, fără de a provoca blamul lumii morale, cu un cuvânt, fără de a se face cel mai cumplit tiran a acelu individ. Asemenea nici pe un popor.

Cultura unui popor nu pōte fi însă decât națională. Chiar și un individ numai prin limba în care

s'a născut și crescut se pōte desvolta amesurat individualității sale, adevă amesurat însușirilor sale truse, mentale și sufletești, va sē ȝică, conformu caracterului sēu. Așa și un popor, însă cu aceea deosebire: că până ce individul se pōte cultiva și prin mijlocul unei limbi străine, la un popor acesta e cu totul imposibil.

Cultura unui popor dec pōte fi numai națională. De n'ar fi fost Românul, pre lângă tōte fatalitățile și umilirile prin cari a trecut, falos de originea și nemul sēu; de n'ar fi însetoșat nicodată lumina și cultura; de nu s'ar fi luptat — după Bonfiniu — totdeuna mai mult pentru limbă decât pentru viață: ar trebui sē le învețe a le face tōte aceste astăzi, vędendū cum se luptă în ȝilele nōstre tōte poporele pentru limba și cultura națională.

Romānul însă n'are lipsă de acestu exemplu, dovēdă progresul grandios, ce a făcut în butul tuturor greutăților și pedecelor numai de un timp scurt încōce.

Pământul clasic al născerei și activității figurelor mari din istoria noastră națională-culturală, ca Bărnutu, Maior și Șuluț. Silvania încă a dat totdeuna și dā și în prezente probe, că nu numai aclamă cu cea mai viă bucurie totu semnul de progres și cultură națională, ci se și silesce din resputeri a conlucra la avēntul acestui progres. Dovēdă despre acesta „Despărțēmētul XI al „Asociațiunii transilvane“, — Reuniunea învățătorilor romāni Selăgieni“ și mai recente înființata „Reuniune a femeilor romāne Selăgiene“ cu activitate salutară și binefăcătoare a lor.

Cine sē nu pricēpă însemnătea acestor Reuniuni pentru cultura nōstră națională și sē nu binecuvinte activitatea lor!?

Fericită acea comună, care are onōrea a putē primi în sinul sēu adunările lor! Acestă onōre și bucurie că ȝu de astădată în partea nōstră, scelora ce locuim părțile ardelenale ale romanticului Meseșiu, hotărindu-se anul trecut a se ține adunările generale ale „Despărțēmētului XI“ și a „Reuniunii Femeilor romāne din Selăgiu“ la noi în comuna Buciumi.

Aprețuind onōrea, ce ni s'a făcut, după adevărata ei valōre și însemnătea, pentru primirea multor doritorilor oșpeți și arangearea unui bal, concert, eventualu joc teatral în favorul modestului fond al „Reuniunii Femeilor romāne din Selăgiu“ s'a constituit un comitet.

Dorind acestu comitet a contribui la sporirea fondului numitei reuniuni și prin sortire, prin acesta apelăză la tot Românul însuflețit pentru cultura nemului sēu și mai ales la onorabilele dōmne și domnișore romāne din apropiere și depărtare, ca sē binevoiesc a-i face posibilă ajungerea acestui scop salutar prin contribuiri de obiecte pentru sortire, precum: portrete de ale bărbaților binemeritați de națiune, tablouri cărți, manufacturi șel.

Ofertele sunt a se trimite până în 1 Iuliu a. c. la m. o. d. Ionu Maximu, paroch gr. cat. în Buciumi (Varmez) posta în locu. Primirea lor se va adeveri cu mulțămītă pe calea publicității.

Terminul ținerii amintitelor adunări generale se va face la timpul sēu cunoscut prin președinții respectivi.

Buciumi, 13 Martie 1887.

În numele comitetului

Simion Morincășu, președ. Ionu Maximu, notar.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

PESTA, 21 Maiu. — La albumul „Ajutor“ (Segitseg) în interesul incendiatorilor au contribuit și prințul de corōnă Rudolf și prințesa de corōnă Stefania.

PARISU, 21 Maiu. — Consiliul de stat a respins recursul prinților de Orleans contra ștergerii lor din armată, dēr a admist cu tōte astea un asemenea recurs al prințului Murat.

HAMBURG, 21 Maiu. — Er diminēț s'a întēplat o iesplosiune în fabrica de pulbere din Dünneberg. Doi lucrători au fost omorți, unul rānit.

BERLINU, 21 Maiu. — Consiliul federal a acceptat proiectul de dare pe zahar.

CAIRO, 21 Maiu. — S'a împrăștiat fama, că Sudaneezii amenință Wadyhalfa.

PARISU, 21 Maiu. — Freycinet a depus mandatul de a forma cabinetul, deorece în fața greutăților situațiunii abia crede că va putē forma un minister stabil.

LONDRA, 21 Maiu. — În camera lordilor a declarat Salisbury, că tractările pentru regularea graniței afgane nu s'au rupt, ci mai mult se pare că vor dura încă multu timp.

Cununia. Duminecă, 29 Maiu n. c., își va serba cununia sa d-ra Virginia Germanu, fica preotului român din Sămbotelecul de Cămpia, cu d-lu Ioan Buzaciu, teol. abs. Actul cununii se va oficia la 3 ore p. m. în biserica gr. cat. de acolo. — Dorim fericire tinerei părech!

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 18 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	101.65	Bonuri croato-slavone	104.50
Rentă de hârtă 5%	87.90	Despăgubire p. dijma de vină ung.	99.25
Imprumutul căilor ferate ungare	150.70	Imprumutul cu premiu ung.	119.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	97.50	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	127.—	Renta de hârtă austriacă	81.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	115.50	Renta de arg. austr.	82.35
Bonuri rurale ungare	104.80	Renta de aur austr.	112.—
Bonuri cu cl. de sortare	104.60	Losurile din 1860	135.75
Bonuri rurale Banat-Timșu	104.75	Acțiunile băncii austro-ungare	880.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.60	Act. băncii de credit ung.	284.75
Bonuri rurale transilvane	104.70	Act. băncii de credit austr.	284.25
		Argintul — Galbin	—
		Impărătesci	5.97
		Napoleon-d'ori	10.07
		Mărci 100 nap. germ.	62.35
		Londra 10 Livres sterlinge	127.—

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 5 Maiu st. v. 1887.

Renta română (5%)	Cump.	vënd.
Renta rom. amort. (5%)	92—	92 1/2
convert. (6%)	94—	95—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	86—	88 1/2
Credit fonc. rural (7%)	34—	36—
" " (5%)	105 1/2	106—
" " urban (7%)	89—	89 1/2
" " (5%)	102 1/4	103—
" " (6%)	95—	96—
" " (5%)	86—	86 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aură contra bilete de banca	15.25	15.75
Bancnote austriace contra aură.	2.02	2.03

Cursulu pieței Brașov

din 19 Maiu st. n. 1887.

Bancnote românesce	Cump.	8.63	Vënd.	8.65
Argint românesc		8.55		8.60
Napoleon-d'ori		10.—		10.06
Lire turcesce		11.35		11.40
Imperiali		10.35		10.40
Galbeni		5.91		5.95
Scrisurile fonc. »Albina» 6%		101.—		102.—
" " " 5%		98.—		99.—
Ruble Rusesce		111.—		112.—
Discontul		7—10%		pe an.

Turnătoria și fabrica de mașini a lui SCHLICK

Societate pe acții în Budapesta.

Biouroul central: VI. Waitznerring 57. — Despărțământul pentru mașini agricole: VI. Aeussere Waitznerstr. 1696—1699.

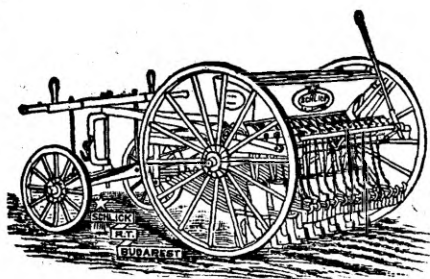
MAȘINELE DE SĂMÊNATŪ

„TRIUMPH“

patentate ale lui Schlick

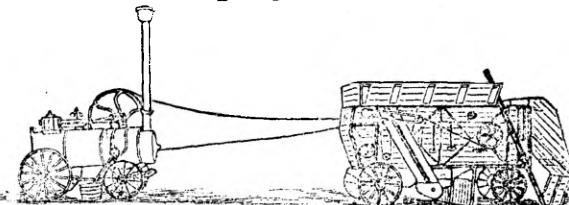
Cea mai mare distincțiune:

Diploma de onore de aură la concurența internațională de pluguri în Hatvas.

Pluguri pentru una brazdă patentate a lui Schlick pentru 2 și 3 brazde, Rayol. 2 premii dinteu, Medalii de aură și încă alte trei distincțiuni.

Pluguri originale pentru o brazdă ale lui Schlick și Vidats, pluguri pentru sapă și moșorăie, Extirpatore etc.

Garnituri de treieratū cu vaporū, Garnituri de treieratū cu vetejū (Göpel.) Mori pentru curățitū, Mori pentru măcinatū, Mașină pentru preparare de nutrețū etc.

Prețurile cele mai eftine. — Cataloge la cerere gratis și franco.

„Noutăți pentru sezonul de vară!“

Toilete pentru mirese, promenadă și casa se confecționează la

Kovácsnai & Keresztes

Grand Magazin de mode și confecțiuni pentru dame
Brașov (Piața mare.)

Unde a sosită de curēndū in mare alegere cele mai nouē materii de lână pentru rochii, fabricate indigene și străine, Crepū și Cachemirū. Mătăsăria de Lyon: Merveillieu, faile și catifele negre precum și in tōte culorile. Postavuri pentru confecțiuni de dame și bărbai. Satinū de spălatū, Toil, Zephier și Oxforduri.

Chifonuri de Benedictū Schroll, Șirtingū, Juliett și Gradl. Pândării de bambacū americane in tōte lățimile. Pălării de pae și garniseli potrivite, adecă: flori, pene, dentele și unā bogatā asortimentū de pânglicī in culorile cele mai fine și frumoșe. Celū mai nou „Jersey-Talii-Trico și Corsete in mare alegere. Cele mai nouē umbreluțe și umbrele, mănuși de piele și de mătase. Asemenea totū felulū de dentele, perdele de Jutte și Tunis, cuverturi pentru paturi și mese, covore lungi și dinaintea canapelei cu prețuri eftine.

Mostre se trimitū la cerere gratis și franco.

ABONAMENTE

la

„Gazeta Transilvaniei“

se potū face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușorū prin mandate postale.

Adresele ne rugămū a ni se trimite esactū arătându-se și posta ultimă.

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni	3 fl. —
„ șese luni	6 fl. —
„ unū anū	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

„ pe trei luni	10 franci
„ șese luni	20 „
„ unū anū	40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

TARIFA

anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri in pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6.
Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia a fl. — cr 10.

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 ori	10%
„ „ „ 5—8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repetiri in susū	50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facū învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai susū.

Postavuri de Brünn
pentru unū elegantū
Costumul de vară
intr-o bucată (coupon) de Metri 3-10, séu 4 coți de Viena fie-care bucată.
cu fl. 4-80 din cea mai fină
cu fl. 7.— din-și mai fină
cu fl. 10.50 din supra fină
Lână veritabilă.
precum și Kamgara și stofe pentru pardesiuri asemenea plesuri de vojașu bucată cu 4 fl. și 6 fl se trimitū cu rambursă de către Depozitul fabricii de postavuri Siegel-Imhof

in Brünn Ferdinandsgasse 61.
firmă pré bine cunoscută ca reală și solidă.
Declarațiă. Fia-care bucată este in lungime de Metri 3.10 și in lățime de 136 centimetri, de aceea suficientă pentru unū bărbătesc completū.

Cunoscuta soliditate și însemnata putere de producțiune a firmei de mai susū garantează pentru aceea, că se liferăză numai din marfa cea mai bună și întocmai după mostra alēsă. De ore ce acum multe firme înșelătoare facū abuzū sub titlu de „Marfa de Brünn“ depozitul de mai susū trimite 12—20 Mostre gratis și franco.

Avisū d-lorū abonați!

Rugămū pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postalū și numerii de pe fășia sub care au primitū țiarulū nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămuritū și să arate și postaultimă.

Decă se ivescū iregularități la primirea țiarului onor. abonați suntū rugați a ne înconștința imediatū prin carte postale, ca in câtū depinde dela noi, să se delătoreze

ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Tipografia ALEXI, Brașovū.